

Spór pomiędzy stronami dotyczył dwóch kwestii, tj. po pierwsze, czy wnioskowana przez skarżącego informacja odnośnie kosztów użytkowania służbowych telefonów komórkowych z rozbiciem na poszczególne numery stanowi informację przetworzoną, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 udip, w stosunku do której zachodzi przewidziane w tym przepisie ograniczenie w jej udostępnianiu, oraz czy okoliczność ta wynika z rozstrzygnięcia organu podjętego w formie decyzji, której treść, zarówno w zakresie sentencji jaki i uzasadnienia, zgodnie z art. 16 ust. 2 udip, musi odpowiadać wymogom określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego, a po drugie, czy informacja dotycząca wynagrodzenia kierowcy zatrudnionego w Urzędzie Miasta T. podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej i czy - także w tym wypadku - okoliczność ta wynika z podjętej w sprawie decyzji administracyjnej.

Informacja przetworzona – organ wykazuje przesłanki

W niniejszej sprawie aktywność organu w zakresie rozpatrzenia wniosku skarżącego w zakresie informacji dotyczącej kosztów użytkowania służbowych telefonów komórkowych z rozbiciem na poszczególne numery przypisane określonej osobie (stanowisku) ograniczyła się w zasadzie jedynie do wezwania skarżącego do wykazania interesu publicznego w udostępnieniu informacji publicznej, co było konsekwencją stwierdzenia przez organ, że żądana informacja stanowi informację przetworzoną. Organ natomiast w ogóle nie wyjaśnił przyczyn, dla których uznał ww. informację za informację przetworzoną. Nie uczynił tego ani w wezwaniu skarżącego do wykazania szczególnie istotnego interesu publicznego, ani w podjętej w sprawie decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Nie sposób bowiem uznać, że poczynione abstrakcyjnie, w oderwaniu od stanu faktycznego niniejszej sprawy uwagi objaśniające pojęcie informacji publicznej przetworzonej stanowią o tym, że w tym konkretnym wypadku dotyczącym kosztów użytkowania służbowych telefonów komórkowych z rozbiciem na poszczególne numery mamy do czynienia z informacją przetworzoną. Organy nie wskazały żadnych czynności czy działań, które musiałyby podjąć w związku z koniecznością udostępnienia spornej informacji, a które wskazywałyby, że w sprawie zachodzi konieczność przetworzenia informacji.

Skoro organ uznał, że w przedmiotowej sprawie żądana przez skarżącego informacja stanowi informację przetworzoną, miał on prawo wezwać stronę do wykazania interesu publicznego. Niemniej jednak, w konsekwencji wyrażenia przez skarżącego stanowiska, że w sprawie mamy do czynienia z informacją prostą również organ był zobowiązany do wykazania w uzasadnieniu podjętej decyzji odmownej, że objęte wnioskiem żądanie rzeczywiście dotyczy informacji publicznej o charakterze przetworzonym, tego bowiem wymagają od niego reguły postępowania administracyjnego dotyczące prawidłowego konstruowania i wyjaśniania motywów podjętego rozstrzygnięcia.

Ograniczenie dostępu ze względu na prywatność osoby fizycznej – obowiązki organu

W niniejszej sprawie problem dotyczył informacji o wynagrodzeniu kierowcy zatrudnionego w Urzędzie Miasta. WSA wskazał, że bezsprzecznie w świetle art. 5 ust. 2 udip prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie prawa dostępu do informacji ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy nie ma jednak charakteru bezwzględny. Zgodnie z treścią art. 5 ust. 2 udip nie dotyczy ono bowiem informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, jak też przypadku, gdy osoba fizyczna

Odmowa udostępnienia informacji publicznej - obowiązku organu

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 08, grudzień 2016 23:00

Monika Małowiecka

Odśłony: 879

lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. Oznacza to, że dostęp do informacji publicznej nie może zostać ograniczony przez organ zobowiązany do jej udostępnienia z powołaniem się na ochronę prywatności w sytuacji, gdy informacja dotyczy osób pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji oraz przypadku, gdy osoby fizyczne rezygnują z przysługującego im prawa.

Zastosowanie regulacji art. 5 ust. 2 ustawy wymaga więc nie tylko zbadania i jednoznacznego ustalenia, czy osoba, której dotyczy żądana informacja publiczna pełni funkcje publiczne, ale również wyjaśnienia, czy dana osoba nie wyraża woli zrezygnowania z przysługującego jej prawa w zakresie ograniczenia dostępu do informacji o jej wynagrodzeniu. Skoro organ nie dokonał ustaleń odnośnie tej ostatniej kwestii i nie przedstawił rozważań w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a jedynie wskazał, że zatrudniony w Urzędzie kierowca nie jest osobą pełniącą funkcje publiczne, to tym samym uznać należało, że organ wadliwie zastosował przepis art. 5 ust. 2 udiop i jednocześnie naruszył art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy oraz art. 107 § 3, art. 7 i art. 11 K.p.a. Decyzja odmawiająca udostępnienia informacji publicznej powinna być zatem wydana na podstawie ustaleń dokonanych zarówno w odniesieniu do przesłanek odmowy udostępnienia, jak i obu wymienionych przesłanek wyłączających ochronę prawa do prywatności.

II SA/Bd 525/16 - Wyrok WSA w Bydgoszczy

Orzeczenie nieprawomocne

Źródło: [CBOSA](#)